

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 91/19

Luksemburg, 10 lipca 2019 r.

Wyrok w sprawie C-163/18
HQ i in. / Aegean Airlines

Pasażerowie, którzy mogą dochodzić od organizatora imprezy turystycznej zwrotu kosztów swoich biletów samolotowych, nie mogą dochodzić również zwrotu kosztów od przewoźnika lotniczego

Tego rodzaju kumulacja uprawnień mogłaby doprowadzić do nieuzasadnionej nadmiernej ochrony pasażerów, ze szkodą dla przewoźnika lotniczego

W dniu 19 marca 2015 r. trzech podróżnych dokonało w Hellas Travel, biurze podróży z siedzibą w Niderlandach, rezerwacji lotów z Eelde (Niderlandy) na Korfu (Grecja) i z powrotem. Loty te były częścią „imprezy turystycznej”, za którą cena została zapłacona na rzecz Hellas Travel.

Loty miały zostać wykonane przez Aegean Airlines, spółkę z siedzibą w Grecji, która zawarła w tym celu umowę z G.S. Charter Aviation Services, spółką z siedzibą na Cyprze. Aegean Airlines udostępniała G.S. Charter pewną liczbę miejsc w samolotach w zamian za zapłatę opłaty czarterowej. G.S. Charter odsprzedała następnie te miejsca podmiotom trzecim, między innymi na rzecz Hellas Travel.

Jednakże kilka dni przed uzgodnioną datą wylotu Hellas Travel poinformował trzech podróżnych, że ich podróż została odwołana. Aegean Airlines zdecydował bowiem, w związku z niemożliwością uzyskania zapłaty ceny uprzednio uzgodnionej z Hellas Travel, nie realizować już lotów do i z Korfu. W dniu 3 sierpnia 2016 r. została ogłoszona upadłość Hellas Travel. Spółka ta nie zwróciła trzem podróżnym ceny biletów lotniczych.

Wystąpili oni z powództwem do Rechtbank Noord-Nederland (sądu rejonowego dla Niderlandów Północnych, Niderlandy), który zasądził od Aegean Airlines na ich rzecz zryczałtowane odszkodowanie za odwołanie ich lotu na podstawie rozporządzenia nr 261/2004 dotyczącego praw pasażerów¹.

Sąd ten nie wypowiedział się natomiast w przedmiocie żądania zwrotu kosztów biletów samolotowych. W tej kwestii sąd zwrócił się z pytaniem do Trybunału Sprawiedliwości. Zmierzał on do ustalenia, czy pasażer, który na podstawie dyrektywy nr 90/314² ma prawo domagania się zwrotu kosztów biletu samolotowego od organizatora imprezy turystycznej, może żądać zwrotu tych kosztów od przewoźnika lotniczego na podstawie rozporządzenia nr 261/2004.

W wyroku z dnia dzisiejszego Trybunał podkreślił, że sam fakt istnienia prawa do zwrotu kosztów na podstawie dyrektywy nr 90/314 jest wystarczający dla wykluczenia możliwości dochodzenia przez pasażera, którego lot stanowi część imprezy turystycznej, zwrotu kosztów jego biletu na podstawie rozporządzenia nr 261/2004 od obsługującego lot przewoźnika lotniczego.

Trybunał uważa bowiem, że jakkolwiek prawodawca Unii nie chciał całkowicie wykluczyć z zakresu stosowania rozporządzenia nr 261/2004 pasażerów, których lot stanowi część imprezy

¹ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

² Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. 1990, L 158, s. 59).

turystycznej, to jednak pragnął on utrzymać w stosunku do nich w mocy system ustanowiony uprzednio na mocy dyrektywy 90/314, uznawany za dostatecznie chroniący ich interesy.

Z powyższego wynika, że prawa do zwrotu kosztów biletu, na podstawie, odpowiednio, rozporządzenia i dyrektywy, nie podlegają kumulacji. Tego rodzaju kumulacja uprawnień mogłaby doprowadzić do nieuzasadnionej nadmiernej ochrony danego pasażera, ze szkodą dla obsługującego lot przewoźnika lotniczego, gdyż stanowiłoby to dla niego ryzyko ponoszenia części odpowiedzialności spoczywającej na organizatorze imprezy turystycznej.

Wniosek ten pozostaje również aktualny w sytuacji, w której organizator imprezy turystycznej ze względów finansowych nie mógłby zwrócić kosztów biletu i nie podjąłby żadnych środków mających zagwarantować ich zwrot. W tych ramach Trybunał podkreślił, iż dyrektywa przewiduje w szczególności, że na wypadek swojej niewypłacalności organizator imprezy turystycznej musi zapewnić dostateczne zabezpieczenie umożliwiające zwrot zapłaconych pieniędzy. Trybunał przypomniał ponadto swe orzecznictwo, wedle którego uregulowanie krajowe dokonuje prawidłowej transpozycji obowiązków przewidzianych w dyrektywie jedynie wówczas, gdy prowadzi ono na wypadek niewypłacalności organizatora podróży do skutecznego zapewnienia pasażerom zwrotu całości zapłaconych przez nich pieniędzy. W przeciwnym razie poszkodowany pasażer może w każdym razie pociągnąć do odpowiedzialności dane państwo członkowskie i dochodzić od niego naprawienia szkody spowodowanej naruszeniem prawa Unii.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793